

Księga Psalmów

Psalm 71

1. Do Ciebie, WIEKUISTY, się chronię, niech się nie powstydzę na wieki. 2. Ocal mnie w Twojej sprawiedliwości i wyswobodź, skłoń ku mnie Twoje ucho i mi dopomóż. 3. Bądź dla mnie chroniącą skałą, którą ustanowiłeś dla mego wybawienia, bym mógł tam zawsze uciec; gdyż Ty jesteś moją opoką i mą warownią. 4. Boże mój, wyswobodź mnie z ręki niegodziwego, z garści krzywdziciela i grabieżcy. 5. Bowiem Ty, Panie, WIEKUISTY, jesteś moim oczekiwaniem; moim schronieniem od młodości. 6. Na Tobie się wspieram za życia; od łona mojej matki Ty jesteś moim przewodnikiem; w Tobie zawsze była moja chwała. 7. Byłem jakby przestrogą dla wielu, ale Ty mą potężną obroną. 8. Moje usta codziennie są pełne Twojej chwały i Twojej sławy. 9. Nie rzucaj mną w mej starości; nie opuszczaj mnie, gdy się wyczerpie moja siła. 10. Bowiem o mnie rozpowiadają moi wrogowie, a czyhający na moje życie razem się naradzają, 11. mówiąc: Bóg go opuścił; ścigajcie go i pochwyćcie, bo nikt go nie ocali. 12. Boże, nie oddalaj się ode mnie; Boże mój, spiesz mi na pomoc 13. Niech się zawstydzą i zginą prześladowcy mojej duszy; niech się okryją hańbą i rumieńcem ci, co pragnęli mej zguby. 14. A ja wciąż będę ufał oraz wywyższał nade wszystko Twoją chwałę. 15. Moje usta opowiadać będą po wszystkie dni Twoją sprawiedliwość oraz czas Twojego zbawienia, chociaż nie zdołam ich zliczyć. 16. Wyłożę Twoją wszechmoc, Panie, WIEKUISTY; i wspomnę Twoją sprawiedliwość, Twoją jedynie. 17. Boże, nauczałeś mnie od mej młodości i aż dotąd wygłaszam Twoje cuda. 18. Także podczas starości i sędziwości, Boże, mnie nie opuścisz, aż ogłoszę Twoją potęgę pokoleniom; Twoją wszechmoc każdemu z potomnych. 19. I Twoją wzniosłą sprawiedliwość, Boże, który dokonałeś wielkiego; Boże, któż Tobie równy? 20. Jak mnie wystawiałeś na liczne i zgubne utrapienia, tak znowu mnie ożywiałeś, i znowu wydobywałeś z przepaści ziemi. 21. Wzmagałeś moją wielkość i nieraz mnie pocieszałeś. 22. Więc ja będę Cię wychwalał na harfie, Boże, a Twoją niezawodność; będę sławił na cytrze, o Święty Izraela. 23. Gdy będę Cię wysławiał, me usta zaśpiewają, a także moja dusza, ta, którą wybawiłeś. 24. A mój język będzie mówił o Twojej sprawiedliwość przez cały dzień; bowiem zawstydzili się i pobledli ci, co pragnęli mojego nieszczęścia.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012